

Eleonora Duse, la divina

Títol original: *Duse* **Direcció:** Pietro Marcello **Guió:** Pietro Marcello, Letizia Russo, Guido Silei **País:** Itàlia **Durada:** 125 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Valeria Bruni Tedeschi, Fanni Wrochna, Noémie Merlant, Fausto Russo Alesi **Música:** Marco Messina, Fabrizio Elvetico, Sacha Ricci **Fotografia:** Marco Graziaplana **Distribuïdora:** Bteam Pictures **Estrena a Espanya:** 12/06/2026
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original en italià, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

A la Itàlia de postguerra i després d'anys allunyada dels escenaris, la llegendària actriu Eleonora Duse (Valeria Bruni Tedeschi) sent l'impuls irrefrenable de tornar al teatre, l'únic lloc on alguna vegada va ser veritablement lliure. Mentre brega amb la seva complexa relació amb la seva filla (Noémie Merlant), el pes dels anys i la seva història amb el poeta Gabriele D'Annunzio, Eleonora Duse converteix el seu retorn en una lluita contra el temps, el poder i la seva pròpia decadència, en un acte valent i lluminós davant d'un món en transformació. (Bteam Pictures)

CRÍTICA

La relació de l'art amb el poder

Obra sobre la fortalesa de l'artista i la deriva europea d'entreguerres

El cineasta napolità **Pietro Marcello** torna a recórrer, com ja va fer en la magistral *Martin Eden*, a una vida única, la de la cèlebre actriu **Eleonora Duse**, per retratar tota una deriva política i social, **la de l'Europa d'entreguerres**, quan el feixisme italià es presentava com la reacció al descontentament i a la crisi després de la guerra. En la ment d'aquest cineasta llibertari es tracta de **conèixer el passat per no repetir-lo, de conèixer el passat per poder trair-lo**.

Centrada als anys en què la 'divina' Duse va tornar als escenaris, molt després dels temps dels seus grans èxits, la pel·lícula **relata la relació de l'art amb el poder**, amb figures com la del poeta **D'Annunzio** (creador de l'estètica del feixisme italià) o la de **Mussolini**; **la necessitat de la rebel·lia i de la reacció**, també artístiques, **la fortalesa del teatre...** Tot plegat amb una melodramàtica **Valeria Bruni Tedeschi**, tan diva, **tan divina com la mateixa protagonista**.

Estrenada a Venècia i presentada després a la Seminci, la pel·lícula és la **contestació antiacadèmica d'un cineasta que no creu**, com ha dit diverses vegades, en les biografies al cinema, i que s'acosta a l'esperit de la llegendària actriu a través del que es coneix només per algunes fotografies, cartes i llibres, i unes escenes d'una pel·lícula en què va participar. Imatges d'arxiu conviuen amb la ficció a **Eleonora Duse, la divina**, en la qual Marcello, per contradir i trencar les regles del cinema més tradicional, **fa servir càmera en mà com si estigués rodant una pel·lícula documental**.

Com el seu personatge, com Martin Eden també, el cineasta treballa a contracorrent buscant el dibuix més precís de l'imprecís, de l'ambigüitat de l'ésser humà. Indagant en la fortalesa d'una actriu que va destacar quan les dones estaven relegades també en el teatre i aprofundint, alhora, en la fragilitat humana del personatge.

Begoña Piña - 20minutos.es